

EVA ALFREDSON - Skinnerskan

"Sömnadskarriären" startade när jag var 4 år. Min uppväxt kantades av en mängd sömnadsprojekt där något att sätta på kroppen hade högsta prioritet. Jämsides med detta hade jag också ett brinnande ridintresse, vilket ledde till att jag i tonåren fick min första egna häst. På så sätt kom lädret in i mitt liv. Att vårda och nytillverka det som behövdes till hästens utrustning blev en naturlig del av min vardag. Samtidigt upptäckte jag ett nytt material att sätta på kroppen, om än i mjukare form.

Jag utbildade mig inom textil och gick ett år på Västerås Konstskola.

I början av 70-talet kom jag till Stenebyskolan för att förkovra mig i olika slöjdtekniker, något som ledde till att jag 1977 blev erbjuden ett 10 veckors vikariat på skolan. Detta övergick snabbt till en fast anställning som kom att vara t o m december 2012. Mina år på Steneby kom att innebära uppdraget att utveckla en kort slöjdkurs till den idag tvååriga utbildningen Läder-Skinn-Päls för Mode & Accessorier. 1988 startade jag mitt företag Skinnerskan, dels för att kunna kompetensutveckla mig, men också för att framstå som en god förebild för mina studenter.

År 2000 möttes Basil Kardasis och jag för första gången på ett internationellt pälsseminarium i Jacobstad, Finland. Under en helg trollband han oss 300 deltagare med historien om sin bakgrund, sina erfarenheter och med sitt enorma kunnande. Innan vi skildes åt på flygplatsen i Helsingfors fick han en stående inbjudan till Steneby och i mars 2001 gästade han oss för första gången. Detta kom att leda till ett långt samarbete, där Göteborgs Universitet installerade honom som professor på HDK Campus Steneby. Han fick därutöver uppdraget att tillsammans med mig utveckla Stiftelsen Stenebyskolas skinnutbildning. Vårt samarbete har sedan dess bestått. Idag är vi dessutom mycket nära vänner, med en regelbunden kontakt var Basil än befinner sig i världen.

Precis som för Basil, vars föräldrar satte så tydlig prägel på hans val av profession är också jag uppvuxen med en stark förebild, min farmor. Först i vuxen ålder har jag insett hennes enorma inverkan på mig. Som vuxen ser jag med den allra största respekt på henne som den utsökta självlärda textilkonstnär hon är så väl värd att bli omnämnd som. Hon hade som exempel, ett linesskåp som fick mig att hisna varje gång jag hade förmånen att få titta in.

2009 fick jag förfrågan om jag kunde tänka mig att vara delaktig i Skinnriket Gotlands planering inför en ettårig utbildning i formgivning och skinnsömnad. Detta kom att leda till att jag under utbildningen till viss del var tjänstledig från min tjänst på Steneby för att undervisa på Gotland, en för mig helt oförglömlig tid, innehållande ett stort antal nya vänner och kollegor samt många härliga minnen

Under hösten 2012 nystartade jag i mitt företag och arbetar idag som designer-maker, där jag fram till nu lagt mycken tid på alla våra vita skinn, som jag tycker borde ha en mycket mera framträdande plats än vad de har idag. Dessutom är jag verksam som gästlärare, att hålla uppdragsutbildningar, kurser och workshops i egen regi, samt med seminarier och föreläsningar.